

आत्मन्येवप्रयतंतेननुकर्तुंशक्नुवन्ति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ नहीति धर्मबलेनैवजयोभविष्यतिनसहायैरित्यर्थः नित्यःअविनाशिकलः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ युक्तिःसंभावनाएतस्यार्थस्यनविद्यते शक्रपुरीइंद्र
 प्रस्थं ॥ ४९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ संतंसाधुं असंतंदुष्टं धाताईश्वरः ॥ १ ॥ शुक्रंबीजभूतंप्राचीनंकर्मउच्चरन्उद्दीपयन् ॥ २ ॥
 येचानाथादुर्बलाःसर्वकालमात्मन्येवप्रयतंतेथमूढाः ॥ तांश्चापित्वंरूपणान्सर्वथैवास्मद्वाक्यात्कुशलंतातपृच्छेः ॥ ४४ ॥ येचाप्यन्येसंश्रिताधार्तराष्ट्रान्ना
 नादिग्भ्योभ्यागताःसूतपुत्र ॥ दृष्ट्वातांश्चैवार्हतश्चापिसर्वान्संपृच्छेथाःकुशलंचाव्ययंच ॥ ४५ ॥ एवंसर्वानागताभ्यागतांश्चराज्ञोदूतान्सर्वदिग्भ्योभ्युपेतान् ॥
 पृष्ट्वासर्वान्कुशलंतांश्चसूतपश्चादहंकुशलीतेषुवाच्यः ॥ ४६ ॥ नहीदृशाःसंत्यपरेपृथिव्यांयेयोधकाधार्तराष्ट्रेणलब्धाः ॥ धर्मस्तुनित्योममधर्मएवमहाबलःश
 त्रुनिवर्हणाय ॥ ४७ ॥ इदंपुनर्वचनंधार्तराष्ट्रंसुयोधनंसंजयश्चावयेथाः ॥ यस्तेशरीरेहृदयंदुनोतिकामःकुरुनसपत्नोनुशिष्यां ॥ ४८ ॥ नविद्यतेयुक्तिरेतस्यका
 चिन्नैवंविधाःस्यामयथाप्रियंते ॥ ददस्ववाशक्रपुरीममैवयुध्यस्ववाभारतमुख्यवीर ॥ ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणियुधिष्ठिरसंदेशे
 त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७५ ॥ युधिष्ठिरउवाच उतसंतमसंतंवाबालंवृद्धंचसंजय ॥ उतावलंबलीयांसंधाताप्रकुरुतेवशे ॥ १ ॥ उतबालायपांडित्यंपं
 डितायोतबालतां ॥ ददातिसर्वमीशानःपुरस्ताच्छुक्रमुच्चरन् ॥ २ ॥ बलंजिज्ञासमानस्यआचक्षीथायथातथं ॥ अथमंत्रमंत्रयित्वायाथातथ्येनहृष्टवत् ॥ ३ ॥
 गावल्गणेकुरुनृगत्वाधृतराष्ट्रमहाबलं ॥ अभिवाद्योपसंगृह्यततःपृच्छेरनामयं ॥ ४ ॥ ब्रूयाश्चैनंत्वमासीनंकुरुभिःपरिवारितं ॥ तवैवराजन्वीर्येणसुखंजीवंति
 पांडवाः ॥ ५ ॥ तवप्रसादाद्बालास्तेप्राप्ताराज्यमरिंदम ॥ राज्येतान्स्थापयित्वाग्नेनोपेक्षस्वविनश्यतः ॥ ६ ॥ सर्वमप्येतदेकस्यनालंसंजयकस्यचित् ॥ तातसंह
 त्यजीवामोद्विषतांमावशंगमः ॥ ७ ॥ तथाभीष्मंशांतनवंभारतानांपितामहं ॥ शिरसाभिवदेथास्त्वंममनामप्रकीर्तयन् ॥ ८ ॥ अभिवाद्यचवक्तव्यस्ततोस्मा
 कंपितामहः ॥ भवताशंतनोर्विशोनिमग्नःपुनरुद्धतः ॥ ९ ॥ सत्वंकुरुतथातातस्वमतेनपितामह ॥ यथाजीवंतितेपौत्राःप्रीतिमंतःपरस्परं ॥ १० ॥ तथैवविदुरंब्रू
 याःकुरुणांमंत्रधारिणं ॥ अयुद्धंसौम्यभाषस्वहितकामोयुधिष्ठिरे ॥ ११ ॥ अथदुर्योधनंब्रूयाराजपुत्रममर्षणं ॥ मध्येकुरुणामासीनमनुनीयपुनःपुनः ॥ १२ ॥
 अपापांयदुपैक्षस्त्वंरुष्णामेतांसभागतां ॥ तद्दुःखमतितिक्षाममावधीष्मकुरुनिति ॥ १३ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अतितिक्षामक्षांतवंतोवयं तत्रहेतुः मावधीष्मेति ॥ १३ ॥

॥ ३॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ सर्वब्रह्मांडं संहत्यएकोभूय ॥ ७॥ ८ ॥ ९ ॥